

[Justitsministeren.]

hedery, som det ærede Medlem fremdrog, kan vi vel forhandle os til Rette om.

Ligeledes takker jeg det ærede Medlem Hr. Christensen (Høng) for den Maade, hvorpaa det ærede Medlem omtalte Lovforslaget om visse Ændringer i Retsplejeloven. Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning af almindelig Natur, som desværre utvivlsomt er rigtig, nemlig at slette Skellet helt mellem de Vilkaar, under hvilke de Børn lever, som er født uden for Ægteskab, og de Børn, som er født i Ægteskab, som man ikke opnaa, heller ikke ved at vedtage disse Forslag. Men man kan gøre Skellet lavere, og det er dog en nyttig Ting og en retfærdig Ting.

Det ærede Medlem spurgte med Hensyn til § 456 g., 1ste Stykke, i Forslag til Lov om Faderskabssagers Behandling, om ikke de Oplysninger, som fremkom om, at en Mand maaske var impliceret i Faderskab, burde være af den Kvalitet, for at Retten skulde tage sig af det, at Retten mener, der kan tillægges disse Oplysninger nogen Betydning. Jo, det skal de være, og hvis det ærede Medlem staar fast paa, at det er nødvendigt udtrykkelig at sige det, kan vi godt gøre det i Lovforslaget. Men jeg synes, det er en Selvfølge, at naar der paalægges Retten Pligt til at tage Hensyn til saadanne Oplysninger, saa sker det, naar Retten skønner, at der er Grund til det, og ikke paa rent løse Formodninger, som ikke har nogen Betydning. Men det kan kun gøre Sagen klarere at føje den Sætning til, som det ærede Medlem foreslaar, og det kan jeg ikke indvende noget imod.

Ordet „væsentlig“ i § 456 g., 4de Stykke, som det ærede Medlem paatalte, er taget fra den nugældende Lov og har vist ikke haft nogen daarlig Virkning, saa jeg tror ikke, der er Grund til at fjerne det.

Jeg kommer til det ærede Medlem Hr. Pürschel, som udtalte den Anskuelse, at jeg havde stillet mig meget køligt over for mine egne Forslag. Jeg maa dertil sige, at det ærede Medlem tager ganske fejl. Det ærede Medlem kan være vis paa, at jeg har mit Hjerte fuldt ud med i disse Forslag, og det er mig af den største Vigtighed at faa dem fremmet saa godt og saa hurtigt som muligt.

Det ærede Medlem udtalte, at ved en Lovgivning, som denne gjorde, man Virkningerne af de løseste Kønsforbindelser lig med Virkningen af et Ægteskab, og Problemet var ikke, hvordan det skulde gaa bedst for Børn avlet og født uden for Ægteskab, men hvorledes de flest mulige Børn

skulde faa den bedst mulige Opdragelse. Ja, det er naturligvis Formaalet med Lovgivningen, at de flest mulige Børn kan faa den bedst mulige Opdragelse, men det naar man selvfølgelig ved at skaffe ogsaa de uægteskabelige Børn Midler til en god Opdragelse og ikke ved at sige, at det kan jo ikke blive til noget alligevel med disse uægteskabelige Børn, nej, lad os have al vor Opmærksomhed ved de Børn, der er født inden for Ægteskab, lad de uægteskabelige Børn blive „derude i den kolde Sne“ og have det, som de bedst kan. Derved arbejder vi ikke hen imod at skaffe de flest mulige Børn den bedst mulige Opdragelse. Dertil kræves, at vi ogsaa skal have vor Opmærksomhed bestemt henvendt paa at forbedre Kaarene for de uægteskabelige Børn.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde: ja, men hvorfor skal saa de uægteskabelige Børn ikke ligefrem optages i Faderens Familie? Jo, optages i Faderens Familie skal de jo. Naar de faar Arveret efter Faderen og Navn efter Faderen, hører de selvfølgelig til Familien, naar man tager „Familie“ i Betydning „Slægt“. Hvis man derimod tager „Familie“ i Betydning af de Personer, der er sammen i Familien i et Hjem, ja, saa kan man jo dog ikke forlange, at det Barn, som Ægtemanden har avlet uden for Ægteskab, af Hustruen modtages i Hjemmet og opdrages sammen med deres fælles Børn, og det kan jo i mangfoldige Tilfælde heller slet ikke lade sig gøre, selv om Hustruen vilde det, fordi det uden for Ægteskabet fødte Barn jo har sin Moder, som der ogsaa skal tages Hensyn til, og som i mangfoldige Tilfælde vil have sit Barn hos sig. Men naturligvis hører det uden for Ægteskab avlede Barn til Faderens Slægt.

Den Omstændighed, at Børn uden for Ægteskab bliver bedre stillet end hidtil, kan ikke, som det ærede Medlem Hr. Pürschel syntes at mene, føre til, at der fødes flere Børn uden for Ægteskab. Det er jo nemlig ikke Børnene selv, der bestemmer, om de skal fødes i Ægteskab eller uden for Ægteskab, saa de gode Kaar kan ikke lokke dem. Men den Omstændighed, at Faderens Forpligtelse over for Børn uden for Ægteskab bliver større, vil medføre, at der avles færre Børn uden for Ægteskab, det tror jeg ikke, der kan være nogen Tvivl om, og disse Forslags Gennemførelse vil derfor have den stik modsatte Virkning af den, som det ærede Medlem Hr. Pürschel skildrede. Jeg skal i denne Forbindelse gentage det, jeg sagde før, at hvis ikke mere den rette Følelse for Hustruen afholder en